

BÀI THƠ RIÊNG CHO BẰNG HỮU

Thân tặng Bằng Hữu của tôi.

**Đây một bài thơ gởi riêng Bằng Hữu
Tôi viết giữa chiều giá lạnh căm căm
Để khẳng định đời không gì vĩnh cửu
Nhưng tình người đích thực sẽ trăm năm**

*

**Là mối giao tình dẫu qua sóng gió
Qua bao nhiêu dị biệt vẫn lưu tồn
Bằng tha thứ, bằng cảm thông, gắn bó
Bằng mở lòng không tính thiệt, so hơn**

*

**Để chấp nhận tôi, một người ngang bướng
Nửa ở cõi trần nửa sống trên mây
Nửa nhiệt thành dâng lòng cho lý tưởng
Nửa uống thơ say khướt bị trời đầy**

*

**Để chấp nhận tôi, một tên ngu ngốc
Đã yêu thơ mà ngoảnh mặt bạc tiền
Từ sống kiếp Hời chỉ mơ phục quốc
Thương quê nhà than khóc tựa người điên**

*

Đề chấp nhận tôi dù chung nòi giống
Hay lạ lòng khác biệt cả màu da
Lau mắt cho tôi những khi tôi khóc
Chia cả niềm đau mắt nước tan nhà

*

Gọi cho tôi dù đường xa vời vợi
Nghe tôi đọc thơ cả tiếng đồng hồ
Thấp sáng tình yêu quê hương nguồn cội
Bằng những ngọt bùi cay đắng trong thơ

*

Đến thăm tôi cả ngày đông tuyết giá
Nhắc nhở tôi rằng giữ ấm kéo dài
Nâng tôi dậy khi đời xô tôi ngã
An ủi tôi, san sẻ gánh u sầu

*

Tôi viết thơ này gởi riêng Bằng Hữu
Trong một chiều Đông tuyết phủ lạnh trời
Vâng, đúng thế, không có gì vĩnh cửu
Trừ tình người chân thật bạn cho tôi...

*

Cảm ơn bạn, những người từng kiên nhẫn
Khi cơn điên tôi bất chấp cuộc đời
Bạn đã yêu thương và từng chấp nhận
Tốt xấu chẳng nề... vì đó là... tôi !

Ngô Minh Hằng

www.vietnamvanhien.net